

**VROUWEN, BESTAANSONZEKERHEID EN
ARMOEDE IN HET BRUSSELS GEWEST**
BRUSSELS ARMOEDERAPPORT 2014

Samenvatting

SAMENVATTING

Vertrekkende vanuit individuele gesprekken en focusgroepen met vrouwen in een bestaansonzeker situatie en met eerstelijns terreinwerkers, verzamelt dit rapport informatie over verschillende vormen van bestaansonzekerheid en armoede bij mannen en vrouwen, maar ook over de specificiteit, de bijzonderheid die verbonden is aan het “vrouw zijn”.

We vertrekken hiervoor vanuit het oogpunt en de ervaringen van de vrouwen zelf en vanuit een multi-dimensionele benadering van armoede. De notie van armoede werd aangevuld met de notie van bestaansonzekerheid, om de analyse meer te kunnen richten naar die processen die leiden tot bestaansonzekerheid.

I. WAT IS DE STRUCTUUR VAN HET THEMATISCH RAPPORT?

UUR VAN HET THEMATISCH RAPPORT?

De inleiding geeft de definities weer die de betrokken vrouwen zelf gaven over bestaansonzekerheid en armoede; ze synthetiseert “wat belangrijk is” voor de vrouwen en hun “twee grootste moeilijkheden”. Ze stelt vervolgens de grote uitdagingen voor van het thema en tot slot de structuur van het rapport.

Het thematisch rapport kent vier grote delen. **Deel I** geeft enkele indicatoren inzake de demografische context, het armoederisico en de sociaaleconomische positie van de Brusselse vrouwen (en mannen).

Deel II benadert het thema via de grote levensdomeinen op basis van kwalitatieve gegevens en waar mogelijk een aanvulling met cijfermateriaal. Het handelt over de financiële situatie van de vrouwen; hun activiteiten in de brede zin van het woord; scholing en vorming; huisvesting en tot slot gezondheid.

In **deel III** worden de levensparcours van de vrouwen en hun hulptrajecten geanalyseerd en wordt er een synthese gemaakt van de sleutelmomenten die de situatie van de vrouwen naar hun mening “in goede” en “in slechte” zin deed veranderen. Het geeft de verschillende vormen weer van formele en informele hulp, enkele belangrijke algemene recente evoluties van het welzijnswerk en, tot slot, enkele voorbeelden van mechanismen van bestaansonzekerheid.

Deel IV geeft de meningen weer van de vrouwen over een mogelijk verband tussen gender en de (beleving van) armoede. Het rapport eindigt met een samenvatting van wat de vrouwen zouden aanraden aan beleidsmakers inzake armoedebestrijding en de strijd tegen sociale ongelijkheden in het Brussels Gewest.

II. EEN SAMENVATTING VAN HET THEMATISCH RAPPORT

ARMOEDE GEDEFINIEERD DOOR VROUWEN EN DE MOEILIKHEDEN DIE DE VROUWEN ONDERVINDEN

Ook al definieerden de ontmoete vrouwen armoede en bestaansonzekerheid in termen van risico's en een gevoel van onzekerheid, het zijn vooral de concrete situaties van deprivatie die aangehaald werden. Ze distantieerden zichzelf vaak van de stempel “leven in armoede”, door armoede te definiëren in haar extreme vorm (dakloosheid, armoede in landen in oorlog of in ontwikkelingslanden, ...). Soms reageerden de vrouwen door hun huidige situatie van uitkeringsgerechtigde of werkloze te rechtvaardigen; ze verinnerlijken hiermee het huidige discours van “verantwoordelijkheid” dat wordt toegeschreven aan personen die “afhankelijk zijn” van de sociale bescherming.

Wat in hun ogen het belangrijkste is, stemt overeen met hun grootste moeilijkheden: de kinderen, rondkomen, werk, opleiding, basisbehoeften, huisvesting, mensen ontmoeten, gezondheid, ...

ONTOEREIKENDE INKOMENS UIT WERK, WERKLOOSHEID EN SOCIALE BESCHERMING

Vandaag biedt noch werk, noch de sociale bescherming een garantie op leven zonder bestaansonzekerheid of armoede. Of het nu gaat over een inkomen uit werk (bijvoorbeeld omwille van deeltijds werk, interim, onzekere contracten, ...), een vervangingsinkomen (werkloosheid, pensioen, ...) of een uitkering uit de sociale bijstand (IGO, (equivalent) leefloon, ...): ze laten de ontmoete vrouwen niet toe om waardig te leven. Deze vaststelling geldt voor de hele bevolking maar het is een feit dat vrouwen er des te meer door getroffen worden omdat ze vaker een laag inkomen hebben (in vergelijking met mannen).

Dit probleem stelt zich nog scherper voor “kwetsbare groepen” als alleenstaande moeders of alleenstaande oudere vrouwen.

In termen van zichtbaarheid van en risico op armoede en bestaansonzekerheid, zien we sterke verschillen tussen mannen en vrouwen al naargelang het sociaaleconomisch statuut. Vrouwen zijn ondervertegenwoordigd in de groep die een inkomen rechtstreeks of onrechtstreeks haalt uit de arbeidsmarkt (werkloosheidsuitkering, loon, invaliditeitsuitkering, wetmatig pensioen, ...). Het aandeel gerechtigden op het leefloon ligt iets hoger bij vrouwen (5,2 %) dan bij mannen (4,5 %) in het Brussels Gewest. Ze zijn tenslotte oververtegenwoordigd in de categorie “onbekend statuut” in de Kruispuntbank Sociale Zekerheid. Van deze vrouwen met een “onbekend statuut” bevindt een deel zich in een financieel afhankelijke positie omdat ze geen eigen inkomsten hebben en zo lopen zij een groter risico op een situatie van armoede of bestaansonzekerheid.

SAMENWONEN WIL NIET ZEGGEN DAT ER EEN VERDELING IS VAN HET INKOMEN

De “klassieke” armoederisicograad die zich baseert op een gelijke verdeling van het inkomen van het huishouden is gelijk voor mannen en vrouwen in het Brussels Gewest. Onderzoek door Meulders et al (2011) toonde echter aan dat bij een individualisering van het beschikbare inkomen, en dus bij een verwerping van de hypothese van een gelijke verdeling van het inkomen tussen alle leden van het huishouden (dit wordt vaak als hypothese genomen bij de berekening van verschillende indicatoren), het netto individueel inkomen in België bij vrouwen lager ligt dan 38 % van het inkomen van mannen. Uit de gesprekken met de vrouwen blijkt inderdaad duidelijk dat samenwonen niet betekent dat er een gelijke of rechtvaardige verdeling is van de inkomens binnen het huishouden: veel vrouwen kennen een situatie van financiële afhankelijkheid of hebben helemaal geen toegang tot een inkomen.

Meulders et al (2011) berekende op basis van deze geïndividualiseerde inkomens de “individuele armoederisicograad” of de “financiële afhankelijkheidsgraad”: die bedraagt 36 % bij vrouwen tegenover 11 % bij mannen. De “klassieke armoederisicograad” maskeert dus belangrijke ongelijkheden tussen mannen en vrouwen inzake eigen bestaansmiddelen en “individueel armoederisico”.

ARMOEDERISICO OF RISICO OP BESTAANSONZEKERHEID EN GEZINSSITUATIE

Het armoederisico is sterk afhankelijk van het type huishouden waarin men leeft. Onder koppels, kennen de huishoudens met meer dan twee kinderen een hoger risico op armoede. Onder de alleenstaanden neemt het risico toe vanaf het eerste kind. Wanneer een vrouw dus moeder wordt, kent zij een verhoogd risico op armoede.

Vrouwen zijn in het Brussels Gewest sterk oververtegenwoordigd onder de alleenstaande ouders: 86,6 % van de gezinshoofden van een eenoudergezin zijn vrouwen. Het aandeel eenoudergezinnen steeg tussen 2009 en 2013 met 7,9 %.

Onder andere huishoudentypen die mogelijk een hoger risico kennen op bestaansonzekerheid, stellen we vast dat er meer alleenstaande vrouwen dan mannen zonder kinderen zijn.

De kinderbijslag vertegenwoordigt voor veel vrouwen het enige gegarandeerde inkomen waarover ze met zekerheid beschikken. Wanneer er geen ander inkomen is (verlies van werk, administratieve problemen, degressiviteit van de werkloosheidsuitkering, ...) of bij het verlies van rechten (aflopende rechten, sanctionering, uitsluiting uit de werkloosheid, ...), kan de kinderbijslag inderdaad de enige eigen inkomensbron van de vrouwen vormen.

DAVO (Dienst voor Alimentatievorderingen) is een belangrijke dienst voor gescheiden ouders om een bijkomend inkomen te krijgen wanneer het alimentatiegeld niet betaald wordt. Er doen voornamelijk vrouwen beroep op DAVO. In 2012 werd in België 93 % van de hulpvragen gedaan door vrouwen waarvan 15 % in het Brussels Gewest.

ACTIEF EN GEACTIVEERD

Ook al zijn vrouwen steeds meer actief op de arbeidsmarkt, de genderongelijkheden blijven voortbestaan zowel op vlak van arbeidsmarktparticipatie als op vlak van jobkwaliteit (met een toegenomen flexibiliteit, atypische uren, ongelijke lonen, een concentratie van vrouwen in bepaalde arbeidsmarktsegmenten gekenmerkt door lage lonen, ...). Vrouwen betrekken vaak deeltijds werk en ondervinden daar gevolgen van (lage werkloosheidsuitkering en pensioen, ...). Vrouwen zonder werk zijn vaker inactief (huisvrouw, student, ...) dan mannen.

Bij verschillende vormen van werk (deeltijds werk, contracten van bepaalde duur, bepaalde niches van de arbeidsmarkt, ...) hoort een laag loon, waardoor werk geen bescherming biedt tegen bestaansonzekerheid of armoede. De horizontale en verticale segregatie blijft voortbestaan en draagt bij tot (risico op of reële situaties van) bestaansonzekerheid van vrouwen.

Wanneer vrouwen vaker “inactief” zijn op de arbeidsmarkt dan mannen, zijn ze integendeel vaker erg “actief” binnen de huishoudelijke en privé sfeer. Daarenboven worden ze zeer vaak “geactiveerd”, dat wil zeggen begeleid, (voor-)opgeleid, tewerkgesteld via het tewerkstellingsbeleid dat de nadruk legt op activering (contractualisering, conditionalisering via opgelegde toegangsvoorwaarden en procedures, voorgeschreven trajecten, responsabilisering ...).

OPLEIDING BETEKENT NIET AUTOMATISCH TOEGANG TOT WERK

Voor de ontmoete vrouwen kan de gevolgde opleiding zowel gewenst zijn, als gedwongen in een context van sterke activering van personen zonder werk. Opleiding staat centraal in het tewerkstellings- en activeringsbeleid. Toch is er geen enkele garantie dat je door het volmaken van één, twee, drie (of zelfs nog meer) opleidingen ook automatisch werk zal vinden als gevolg van een slechte afstemming tussen de opleidingen en de tewerkstelling maar ook omwille van een structureel tekort aan beschikbare jobs.

Het vervolg van een opleidingstraject hangt bovendien af van een groot aantal factoren: de achtergrond en basisopleiding van de persoon, de gezinssamenstelling, de sociaaleconomische situatie, het naleven van de voorgeschreven verplichtingen en regels, gebeurtenissen in het leven, onvoorziene omstandigheden (administratieve problemen, gezondheid, ...).

In het algemeen zijn meisjes en vrouwen hoger gediplomeerd dan mannen, behalve voor vrouwen boven de 50 jaar. We merken op dat vrouwen oververtegenwoordigd zijn in de verschillende alfabetiseringscursussen in het Brussels Gewest, waaronder heel wat kwetsbare groepen: vrouwen zonder enig eigen inkomen (meestal huisvrouwen, niet-uitkeringsgerechtigde werkzoekenden, asielzoekers, studenten), met een leefloon of met een werkloosheidsuitkering.

DE HUISVESTINGSKOST EN DE AARD VAN DE HUISVESTING ALS CHRONISCH PROBLEEM

De aard van de Brusselse huisvestingsmarkt die gedomineerd wordt door de private huurmarkt met prijzen die continu stijgen en met een structureel gebrek aan betaalbare woningen maken van sociale huisvesting in theorie de enige realistische huisvestingsoplossing voor personen in bestaansonzekerheid/armoede. Het aanzienlijke tekort aan sociale woningen, de steeds toenemende vraag, de wachtlijsten, de procedures en modaliteiten voor de toekenning, ... maken de toegang, zowel tot de publieke als publiek-private sector (sociale verhuurkantoren), echter bijzonder moeilijk.

Als gevolg van hun gezinssituatie, hun sociaaleconomisch statuut en hun lager inkomen ondervinden vrouwen sterker dan mannen een indirecte discriminatie op de private huurmarkt.

Daarenboven verzekert een woning vinden geenszins een stabiele woonsituatie. Heel wat vrouwen leven in overbevolkte of onaangepaste woningen en soms zelfs onbewoonbare woningen. De kosten voor een verhuis, hun bestaansonzekere situatie en de evolutie op de huurmarkt maken echter dat ze vaak genoodzaakt zijn om te blijven wonen in deze slechte omstandigheden.

Sommige vrouwen hebben zelfs geen woning en verblijven tijdelijk bij vrienden, familie of kennissen of zoeken toevlucht in een onthaalhuis zodra daar plaats is.

PRIORITEITEN STELLEN IN DE UITGAVEN

Voor de meeste ontmoete vrouwen gaat het grootste deel van het budget naar huisvesting en is dit een van de eerste maandelijkse uitgaven om zich van een dak boven het hoofd te verzekeren. De erg hoge huisvestingskost in het Brussels Gewest zorgt daarom dat mensen met een laag inkomen het financieel des te moeilijker hebben en leven in bestaansonzekerheid.

Alle uitgaven die betrekking hebben tot hun kinderen zijn eveneens prioritair (schoolfacturen, voeding, materiaal, medicatie, ...), die net als de energiefacturen bij de eerste uitgaven horen. Ze zijn soms verplicht om te "spelen" met de verschillende termijnen en zijn genoodzaakt om betalingen uit te stellen, met bijhorende risico's (supplement als gevolg van laattijdige betaling, kosten voor juridische procedures, kredietkosten, informele leningen). Het gebrek aan geld kan er op bepaalde momenten voor zorgen dat sommige vrouwen noodzakelijke uitgaven voor hun kinderen niet kunnen doen.

GEZONDHEID TUSSEN HAAKJES EN EEN GEZONDHEID DIE GELD KOST

In het algemeen, en uitgezonderd voor hun kind(eren), blijkt gezondheid geen prioriteit te zijn voor de ontmoete vrouwen (met een uitzondering voor de oudere vrouwen voor wie hun gezondheid een grotere zorg is).

Het is daarenboven niet omdat ze zich zouden moeten verzorgen, medicatie nemen, een behandeling ondergaan (tandarts, kinesitherapie, ...) of zich zouden moeten laten opereren dat ze deze medische raad ook daadwerkelijk opvolgen. Het is niet omdat ze ziek zijn dat ze zich verzorgen: erg vaak is er afstel en uitstel van gezondheidszorgen.

Vrouwen kennen in het algemeen een hogere levensverwachting dan mannen, maar ze leven meer jaren in slechte gezondheid. Hoewel in het algemeen de levensverwachting van iedereen stijgt, kennen vrouwen in kansarmoede meer levensjaren in slechte gezondheid dan vrouwen met een hoger sociaaleconomisch statuut.

De sociale gezondheidsongelijkheden worden in verschillende delen van het rapport aangetoond. Er is een duidelijke sociale gradiënt voor bijvoorbeeld levensverwachting, diabetes, obesitas, verhoogde bloeddruk, depressie maar ook voor typisch "vrouwelijke" screenings (baarmoederhalskanker, borstkanker, ...).

De seksuele en reproductieve gezondheid blijft nog steeds een verantwoordelijkheid van de vrouwen. De risico's en gevolgen

kunnen bovendien duurder uitvallen voor vrouwen, en dit op verschillende vlakken: financiële kost en tijdsinvestering (preventieve consultaties, behandelingen), gemoedsaandoeningen, noodzakelijke zorgen, contraceptie (informatie, financiële kost, ...), zwangerschap ... De vrouwen zijn sterker blootgesteld aan deze factoren en bevinden zich zowel op vlak van noodzakelijke preventie als aandoeningen in de "frontlinie".

Het is eveneens belangrijk op te merken dat heel wat vrouwen onzichtbaar zijn, waaronder vrouwen die geen enkele toegang hebben tot medische verzorging. Tot slot ondervinden vrouwen vaker fysiek, verbaal en seksueel geweld.

LEVENSLIJP EN HULPTRAJECTEN

Door de hulptrajecten die de Brusselse vrouwen in bestaansonzekerheid aflegden van naderbij te bestuderen is het duidelijk dat er twee zaken belangrijk zijn om al dan niet in een bestaansonzekere situatie te geraken: al dan niet beroep kunnen doen op een informeel netwerk (familie, vrienden, gemeenschap, kennissen, toevallige ontmoetingen, ...) en de mate waarin de publieke hulpdiensten (sociale bescherming, sociale bijstand, ...) snel een antwoord kunnen geven op de hulpvraag.

De gesprekken met de vrouwen en de ontmoetingen met de terreinwerkers bevestigden de al gekende tendensen binnen het sociaal beleid. In bepaalde gevallen kan de manier waarop personen "geactiveerd" worden leiden tot een verhoogd risico op bestaansonzekerheid, we denken dan voornamelijk aan de voorwaarden en verplichtingen die opgelegd worden en die ervoor kunnen zorgen dat de toegang beperkt wordt of dat het moeilijk wordt om de sociale rechten te behouden.

De ontmoete vrouwen leven als het ware in een soort evenwicht waarbinnen het soms onmogelijk is om aan de verplichtingen tegemoet te komen die nodig zijn om hun rechten te behouden. De concrete redenen kunnen divers zijn: gezinssituatie, zorg voor de kinderen, uurroosters die niet overeenstemmen, toegang tot informatie, mobiliteit en geografische afstand tussen de plaatsen, financiële kosten, ... Sommige vrouwen voelen zich gewrongen tussen verschillende "verplichtingen" die tegenstrijdig kunnen zijn.

We merken nog op dat er in bepaalde gevallen een volledige afwezigheid van formele of informele hulp kan zijn, of dat er soms een spanning kan ontstaan tussen de verschillende personen die hulp zoeken, waardoor een "klimaat van concurrentie" gecreëerd wordt of waardoor er een stigmatiserend discours ontstaat ten overstaan van andere groepen.

EEN VERSCHILLENDE TIJDSASPECT VOOR DE INSTELLINGEN EN DE ACTIEVE VROUWEN

In een situatie van bestaansonzekerheid of armoede komt het tijdsaspect onder druk te staan of is dit tegenstrijdig. Dit is des

te belangrijker in noodsituaties waarbij snel hulp gevonden moet worden, maar waarbij deze 'tijd' niet overeenstemt met de criteria, procedures en voorgeschreven parcours die uitgewerkt en verwacht worden door de diensten en instellingen.

In de trajecten van de ontmoete vrouwen zien we duidelijk dit tijdsprobleem: de nodige tijd om hulp te zoeken en te beantwoorden aan de verplichten (informatie opzoeken, documenten bemachtigen, procedures, administratieve stappen, contacten, ...) komt niet overeen met de toegestane termijnen, noch met de beschikbare tijd voor de vrouwen die al naargelang hun persoonlijke situatie vaak nog bijkomende stappen moeten ondernemen (informele hulp zoeken, kinderopvang regelen, verplaatsingen, vormingen, van de ene dag op de andere werk aanvaarden, ...).

Voor vrouwen die vaak de belangrijkste rol vervullen in het huishouden, zijn de opgelegde voorwaarden en verplichtingen vaak nog moeilijker te vervullen dan voor mannen, waardoor zij des te meer risico lopen op sancties of het verlies van hun rechten.

VAN BESTAANSONZEKERE SITUATIE NAAR BESTAANSONZEKERE SITUATIE

De levensverhalen van de ontmoete vrouwen tonen aan dat ze niet steeds in dezelfde situatie vastzitten. Het is eerder een verhaal van overgangen van de ene bestaansonzekere situatie naar de andere, vaak doorheen verschillende sociaaladministratieve statuten: werkloosheid, artikel 60, gerechtigde op het leefloon, studente, invalide, pensioen, deeltijds werk, zwartwerk, ...

De vrouwen zijn enerzijds erg "mobiel", maar kennen anderzijds al te weinig een opwaartse sociale mobiliteit. Er is sprake van een zekere verankering in een bestaansonzekere situatie op middellange termijn, wat kan leiden tot armoede of een situatie van min of meer ernstige en al dan niet toenemende materiële deprivatie.

Het gaat niet om geïsoleerde of uitzonderlijke gebeurtenissen en situaties. Het feit dat situaties van grote kwetsbaarheid zich opvolgen en opstapelen, getuigt van een mogelijk groter risico op leven in bestaansonzekerheid of armoede.

STAAT "VROUW ZIJN" SYNONIEM VOOR EEN RISICO OP BESTAANSONZEKERHEID OF ARMOEDE?

Lopen vrouwen een hoger risico op bestaansonzekerheid of armoede dan mannen?

Waar het merendeel van de ontmoete vrouwen van mening is dat ze meer blootgesteld zijn aan moeilijkheden en een hoger risico lopen op bestaansonzekerheid en dus dat er genderongelijkheden bestaan op vlak van bestaansonzekerheid, zien

we tegelijk dat het ook algemene mechanismen van armoede en bestaansonzekerheid zijn die spelen, en die zowel vrouwen als mannen treffen.

Genderongelijkheden cumuleren met meer “klassieke” sociale ongelijkheden. Dit maakt dat vrouwen soms sneller of in ergere mate blootgesteld worden aan bestaansonzekerheid en armoede en dat ze er specifieke gevolgen kunnen onder vinden.

Zowel op individueel als structureel niveau zijn genderongelijkheden dus een belangrijk element om de processen van bestaansonzekerheid die al te veel Brusselse vrouwen treffen te begrijpen. En omgekeerd.

“EENVOUDIGE” GEBEURTENISSEN ALS FACTOREN VAN BESTAANSONZEKERHEID

Op vele plaatsen en tijdens veel momenten komen mechanismen van bestaansonzekerheid en genderongelijkheden samen, waardoor ze elkaar versterken en er eveneens een sterkere vorm van discriminatie kan optreden.

Een van de vaststellingen in dit rapport is dat de genderongelijkheden soms onzichtbaar zijn, soms een factor zijn van toenemende bestaansonzekerheid, soms andere sociaaleconomische ongelijkheden versterken. Dit vindt plaats in een context van een sociale zekerheid die steeds meer gekenmerkt wordt door instabiliteit en onzekerheid en in een context van verandering waar situaties snel kunnen omkeren op vlak van inkomen, tewerkstelling en gezinssituatie. Evenementen die op het eerste zicht “eenvoudig” of “universeel” zijn, evenementen die als het ware iedereen kan overkomen (geboorte, scheiding, ziekte, overlijden, werkloosheid, verplichte verhuis, hospitalisatie, ...), worden in deze context factoren van instabiliteit, bestaansonzekerheid en zelfs armoede.

METHODOLOGISCHE NOOT

Zie Bijlage 1 van het Rapport

Dit rapport baseert zich onder andere op vaststellingen uit andere studies en verzamelt en analyseert verschillende soorten informatie: literatuuroverzicht, wetenschappelijke brainstorming (onderzoekers en academici), verkennende interviews, overzicht van cijfers en indicatoren, individuele gesprekken en focusgroep gesprekken met vrouwen in bestaansonzekerheid en met terreinwerkers.

De inhoud van de ordonnantie van 20/07/2006 bevat het “methodologische kader” en schuift participatie naar voren als een belangrijk element. Net als voor alle andere thematische rapporten hebben we personen die een situatie van armoede of bestaansonzekerheid kennen ontmoet. In totaal gaat het om 66 vrouwen, via 13 focusgroep gesprekken (van 3 tot 10 vrouwen) en 5 individuele gesprekken. We ontmoetten eveneens 28 terreinwerkers werkzaam in de medische en sociale eerstelijnsvoorzieningen (sociale assistenten, psychologen, verpleegkundigen, wijkopbouwwerkers, artsen, coördinatoren, ...) in 9 ontmoetingen (individueel of in groep) en we organiseerden twee reflectievoormiddagen rond het ontwerp. De vrouwen in bestaansonzekerheid en de professionelen maakten duidelijk dat verschillende realiteiten niet gevat worden in cijfers: bijvoorbeeld situaties van bestaansonzekerheid of armoede ook al ligt het inkomen boven de armoederisicogrens, onzichtbare groepen of doelgroepen die stilaan onzichtbaar worden, het belang van het tijdsaspect, andere dimensies van de levensdomeinen, ...

III. HET THEMATISCH RAPPORT RAADPLEGEN

Om gratis een gedrukt exemplaar te krijgen: naouassar@ccc.irisnet.be

Het Thematisch Rapport is in dezelfde publicatie gedrukt als de Gekruiste Blikken. Digitaal kunnen alle onderdelen van het Brussels armoederapport wel apart verkregen worden www.observatbru.be (via Publicaties/armoede/armoederapporten):

1. **Welzijnsbarometer** < <http://www.observatbru.be/documents/publications/publications-pauvrete/barometre-social/2014-barometre-social.xml?lang=nl> >
2. **Thematisch Rapport** < <http://www.observatbru.be/documents/publications/publications-pauvrete/barometre-social/2014-rapport-thematique.xml?lang=nl> >
3. **Gekruiste Blikken** < <http://www.observatbru.be/documents/publications/publications-pauvrete/barometre-social/2014-regards-croises.xml?lang=nl> >
4. **Actieplan armoedebestrijding:** (te verschijnen)
5. **Synthese van de Rondetafel** (te verschijnen)

Voor meer informatie: Inoel@ccc.irisnet.be ; slyuten@ggc.irisnet.be ; menglert@ccc.irisnet.be